

мънастырь илмѣрале Богоугодника Божіѧ, пѣвца Григоріѧ, кой-то бѣше доместикъ на Велик-ж-тѣ цѣркви въ Цареградѣ [57].

МЪНАСТЫРЬ КАРАКАЛЪ.

Тринадесетый мънастырь е Каракалъ, 8 часовы разстоянїе отъ Лаврѣ [58]. Тойзи мънастырь Каракалъ е на єдно красно мѣсто надъ море-то въ малко разстоянїе; има храмъ на сваты апостолы, житіе общо; цѣркви имѣтъ маікъ, изъ үерасенж, има часть отъ честныи крестъ, има часть отъ сваты моши, глађ на святаго апо-стола Вардоломея, и другы разны часты. Кти-

(57) Тойзи прѣподобный Григорій, понеже бѣше много добротеленъ и гладкопѣцъ въ Велик-ж-тѣ цѣркви, нѣкогашъ на кечерникъ за Богоизлагніе, и на литургію отъ вѣтъ достойно есть, о тѣхъ радуетсѧ по гавършени-то на литургіи-тѣ, мало заспа труда ради отъ вѣтъ-то, и тай видѣ на генѣ като А-кио Божіјѣ матерь, коѧ-то му подаде жълтицъ и му каза: прини-ми о доместиче, заматж-тѣ ги отъ мене благодареніе за твоє-то гладко пѣніе. Слѣдѣ врѣмѧ и онъ оставилъ міра и дойде въ мънастырь Лаврѣ, поживѣ богоугодно и почина въ Господа. Тѣзи дѣ-жълтици и до днѣсъ сѫществујутъ на иконѣ-тѣ Богородицѣ приисаченіи.

(58) Тамо на пѣта виждаме и агіазмѣ-тѣ, гдѣто сре-шина Божіѧ матерь святаго Аданасіѧ и му каза: да удари каменемъ за увѣреніе и истече вода, що-то може да кара единъ воденицъ и до днѣсъ сѫществува, и тече.